

Rector Louis Mohr
 inn ved studenterfestlighetene i 1946 blant annet uttalt følgende (etter
 "Morgenbladets referat "):

" Personlig mener jeg at det i denne epoke - for et lite
 folk som vårt - er livsviktig, viktigere enn noensinne å holde vårt folk
 kulturelle standard høi, slik at Norge i det internasjonale omdømme al-
 tid må beholde hedrsnavnet " en kulturnasjon ". Det vil ikke bare si en
 nasjon med høi folkeopplysning - skjønt det er selve grunnlaget- det vil
 si en nasjon som innad har maktet å innrette sig menne skeverdig og for-
 nøftig og som man utad vet alltid er å finne på rettens , sannhetens og
 anstendighetens sid . (uthevet her).

Slikt gjør inntrykk, en slik grunninnstilling skaper
 uaværlig respekt og sympati utad. Det var efter min oppfatning vårt
 dyrste aktivum ø i de trengselsar som nu ligger bak. Det vil også væ-
 re så i fremtiden ".

Stortingsmann K i t t i l B e r g ,
 medlem av Stortingets Justiskomite, ble 23de juli 1946 intervjuet av
 " Minuten " og fikk da blant annet følgende spørsmål: Har Justiskomi-
 teen hatt noen store lovsaker oppe ?.

Herpå g. følgende svar : " Vi hadde landssvikloven av
 1945, hvor det gis anledning til å sparre folk inne opp til 1 år uten
 dom. Dette er for såvidt en nokså eksepsjonell lov, idet den jo går imot
 selve grunnprinsippet i det vi pleier å kalle menneskerettighetene. Det
 var imidlertid enighet i Stortinget og Justiskomiteen om at loven skul-
 de bli igjennem. Med dette har vi slått fast at nasister og landssvi-
 ker ikke har noe krav på å nyte godt av menneskerettighetene. Det er
 en av de forholdsregler som demokratiet må ta for å forsvare sin egen
 eksistens ". (Uthevet her).

Ovenstående forteller hvordan forholdene burde vært
 og hvordan de var og er .

R. . .